

Historien om da vi virkelig fikk det til !

Agga Bottolfsen og Mari Nysæther, Kor Uten Navn

Dette er historien om den berusende følelsen av å lykkes, en ikke helt hverdagslig opplevelse.

35 helt alminnelig jenter/damer; du treffer dem på Mosenteret, i foreldremøter, fotballgruppa, strykeorkesteret, på toget - altså helt vanlige. Av og til med en mini-disc på øret. Det du ikke vet er at de har hatt en ekstraordinær, utenomjordisk opplevelse her på vårparten, i påsken, nærmere bestemt. Helt nøyaktig i Riva del Garda i Nord-Italia, en liten by ved den storslåtte Gardasjøen, omkranset av hvitkledte alper.

Det er Kor Uten Navn vi snakker om, som annen hvert år deltar i kor-konkurranser i inn/utland. (Hei, Nittedal Bygdekor – det gikk ikke så bra for oss i Bergen i 2004, nei, men dette er en annen historie!)

I flere år hadde vi planlagt Italia-turen. Allikevel fikk vi fryktelig dårlig tid fram til avreise. De siste par månedene var en pøl av øving og angst. Alle tenkte det vi ikke hadde lov å si; dette går aldri bra.... For det er jo ikke slik at vi bare kan konsentrere oss om konkurransen. Kor-driften må gå sin gang. Kommunens kulturstøtte forsvant og vi er nødt til å tjene en god del penger for å holde oss gående. Det betyr ”syngende servitører”, bryllups-synging, kokebok-produksjon og diverse små og store oppdrag. (Se gjerne hjemmesiden vår for nærmere beskrivelse av aktivitetene: www.korutenavn.net)

Som sagt, nervene var på høykant! Noter og huskelapper overalt! Mini-disc på øret og glassaktige blikk! Ekstra øvelser! Familiekriser! Nervesammenbrudd! (Vel, det var kanskje noe overdrevet..)

Og så: vi skal i ilden. I den fantastiske kirken Chiesa Assunta står vi i våre bunader og venter på tonen. Dommere og publikum sitter klare. Vi kan rekkefølgen på sangene, vi vet hva som kreves av de enkelte sangene, det er nå det gjelder. Og så var go'følelsen der! Vi sang som vi aldri tidligere hadde gjort. Kontakten mellom sangerne og dirigenten var helt magisk. Hun strålte mot oss, vi slappet av og gjorde det vi skulle. Klumpen i halsen gikk opp og ned, og noen måtte rett og slett gråte en skvett da det hele var over.

Neste dag i damekor-konkurransen; det satt, det svingte og alt klaffet. Det er dette vi ville fortelle om. Denne følelsen av å ha fått lønn for strevet, at vi 35 fikk dette til sammen.

Vår stødige følgesvenn på utenlandsturer er Rolf Egeland fra Sabra Tours. Rolf kan dette med kor-konkurranser, og gir alltid gode råd ut fra sin lange erfaring i bransjen. Han sørger for at vi er på rett sted til rett tid, og er vårt oppmuntrende holdepunkt i kullissene når vi er i ilden. Som far til 5 døtre har han også god innsikt i hva som er viktig i programmet for et damekor på tur...

Så var jobben gjort og vi kunne feire som de glade lerker vi er på en pub ved sjøen, med det passende navnet ”Pub No Name”. Riva del Garda er en sjarmerende liten by, med kort avstand mellom veskebutikkene og andre herrrlige severdigheter. Vårt motto er *shop till you drop*, og her er resultatet:
vesker 45

halskjeder 70
ringer/armbånd 36
krydderposer 34
diverse italienske spesialiteter; pasta, balsamico, skinke, ost: mye.....
2,5 l nysilt morsmelk (egen produksjon)

Tilslutt mens vi har ordet:

Kor Uten Navn har 20-årsjubileum i år, som skal feires med jubileumskonsert på Bjertnes 12. november.

Vårt neste jubileum vil vi feire i kulturhuset!!